

רחל מרחלת על כל העולם

מאת
שולמית יריב

צרות של ציפורים

פעם לא היו לאנשים בעיות. הם היו נולדים במקום אחד, מתחתנים באותו המקום, מגדלים ילדים באותו המקום ומתים באותו המקום. לא היו נוסעים אז ממקום למקום, כמו ציפורים. עכשיו הכל מסובך יותר.

הנה, **דפנה נוי** נולדה בארץ והתחננה בארץ ונולדה לה שני ילדים בארץ. אחריכך היא נסעה לאמריקה והילדים נסעו איתה, אבל אחריכך נמאס להם והם חזרו הנה, אז גם דפנה חזרה הנה. אבל היא רצתה שחן מילדים גם יהיה לה בעל, ובכל הארץ הזאת, מדין ועד אילת וגם מקלקיליה ועד נתניה, היא לא מצאה לעצמה בעל. אז היא שוב ארזה את הפקאלך ונסעה לאמריקה לחפש בעל.

בינתיים הילדים המשיכו לחיות כאן, כי היה להם בית-ספר ישראלי שהיו צריכים לגמור, ב-16 בחודש היא התחננה עם **גרי קרמר**, בניו-יורק, שהוא אב לארבעה ילדים גדולים. אז הילדים שלו, אומנם באמריקה, אבל הילדים שלה דווקא כאן בישראל, וכל הזמן היא צריכה לבוא לכאן ולראות אם הכל בסדר איתם.

אוף, איזה צרות יש לאנשים שמתפורים בעולם!

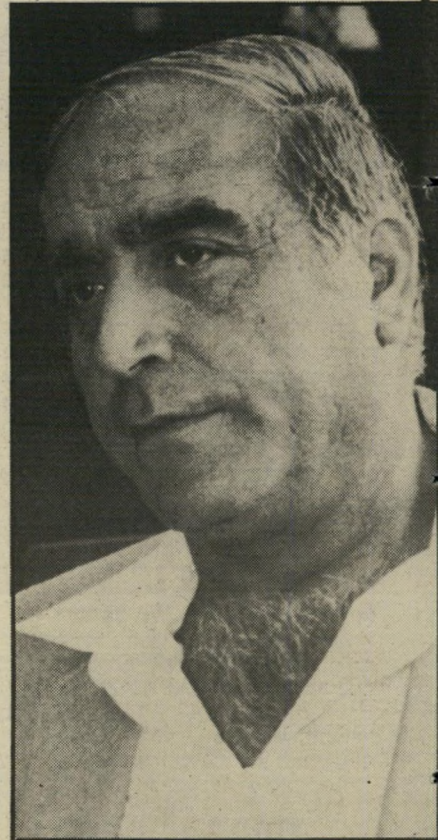

דפנה נוי
קול ששון וקול שימחה. קול חתן נשמע מהגולה

פירסום צמוד

עד לפני ארבע שנים אף אחד לא שמע עליו. פיתאום הוא נבחר כמועמד הליכוד להסתדרות, וכל הארץ שמעה עליו. הוא הלך מיישיבה ליישיבה, ממישרד-פירסום למישרד-פירסום כדי שיעזרו לו לבנות תרמית של מזכיר-ההסתדרות. אבל כמו שכולם יודעים, **ישראל קיסר** ניצח אותו.

את העובדה הזאת היה יעקב שמאי מוכן לקבל. מה שהוא לא היה מוכן לקבל בשום אופן זה חזרתו לאלמוניות. מצא חן בעיני שמאי להיות

יעקב שמאי
כמה נעים באור-הזרקורים

ידוע בארץ, להסתובב במקומות הנוצצים ולהיך עור באנשי יחסי-ציבור.

אז הוא מצא את **יפית** (ג. יפית) **גרשוני**, ממישרד יחסי-ציבור, והטיל עליה את העבודה להמשיך ולדאוג לזה ששמו לא יישכח. מאז היא רואגת לו והוא רואג לה. חלק גדול מהישיבות הם עושים במיסעדות-היוקרה של תל-אביב, כי יפית אמרה לו שזה מאוד חשוב לתרמית.

יש אנשים שאומרים שהם לא רק אוכלים בידור ועוברים בידור, אבל אני לא מאמינה לרבר כזה, כי הרי כולם יודעים שיעקב שמאי הוא איש נשוי, ואצלם בליכוד תמיד אומרים שמשורה ישחרר רק המוות.

ברי סימון
שיגעת אותי! הטרפת אותי, יא ברי!

ידעה את זה. בגיל 14 וחצי (לא טעות) היא התחננה, בגיל 15 נולדה לה בנה, בגיל 15 וחצי נשפט בעלה ונרון לארבע שנים בכלא. בגיל 18 היא התגרשה. בגיל 18 וחצי היא החליטה שהגיע הזמן להחליט על עתידה.

היא החליטה להיות רקדנית-בטן. למדה ריקוד, השתתפה בכמה הצגות בתיאטרון חיפה כרקדנית, ואחריכך נסעה למצריים ללמוד ריי קורדיבטן.

מאז היא מופיעה בארץ בכל החאפלות הטור בות של האנשים המתים על רקדניות-בטן. אפילו **עמוס ברנש** התאהב בה, כשהיתה מסמרה-ערב בחאפלה שעשו לו לרגל שיחוררו מהכלא. הוא אמר לה, כסיגנונו המיוחד, "שיגעת אותי, יא ברי, אלוהים לא ידע מה הוא עושה כשברא אותך! את מטריפה, יש לך גוף משגע, את יכולה להטריף כל גבר!" והוא לא היה היחיד שחשב ככה.

כל הזמן גרה ברי בדירה יפה בבת-גלים, ויש לה עוד דירה על הכרמל. עכשיו היא החליטה לעבור לתל-אביב, כדי לראות מה חושבים עליה הגברים ממרכז הארץ. את כניסתה לעיר הגדולה היא חגגה ביום חמישי במסיבת יום-הולדת שעשתה לעצמה בים. היא הגיעה לשם במכונית בה-אס-יה החדשה שלה, ומלווה בכמה נערות הרואגות לה לכל מחסורה — גם לאסוף את השטרות הנופלים על הרצפה, כשתוקעים לה אותם בחזיה.

מה שהיא לא יודעת, הבחורה מבת-גלים, הוא שתל-אביב זה מקום שבו כל הזמן אנשים מדברים. מייד אחרי יום-ההולדת התחילו כולם לספר אחד לשני שמשוה עם ברי כנראה לא כליכך בסדר, כי היא כל הזמן מוקפת בנשים. גם אני שמעתי את זה, אבל אני לא מקבלת שום רכילות מבלי לברוק אותה, ומייד יצאתי לשטח לראות מה העניינים.

הנה תוצאות עבודתי: זה נכון שכמה בחורות צעירות כל הזמן מסתובבות על יד רקדנית-הבטן, אבל זה רק לשם הסוואה. מרחוק תמיד עומד גבר בעל חזות מיורחית, השומר על הנערות שתשמורנה היטב על ברי. בירור נוסף הביא לי את הידיעה, שהגבר הוא בעל מאפיית-פיתות בים, והוא גם אחראי למכונת של ברי, ולחלק גדול ממה שהיא לובשת ועונדת. מה שאני מבקשת מעיריית תל-אביב זה שיגשו מייד אל ברי וישומו לה סנדלי-דגנוור, כדי להחזיק אותה פה. החיפאים לא צריכים רקדניות-בטן, ממילא אחרי ערב חדש הם הולכים לישון.

הבטן של חיפה באה לתל-אביב

כשמתחילים מוקדם, מגיעים להישגים. את זה כולם יודעים. גם רקדנית-הבטן **ברי סימון**